

اقرارزوج به عدم استطاعت جهت پرداخت نفقه از مصادیق عسرحرج است

با توجه به اقرار زوج به این که قدرت مالی ندارد که بتواند مخارجه زوجه و مسکن برای او تهیه کند مورد از مصادیق ماده 1129 قانون مدنی می باشد...

رای شعبه 30 دیوان عالی کشور

((با توجه به اقرار زوج به این که قدرت مالی ندارد که بتواند مخارجه زوجه و مسکن برای او تهیه کند مورد از مصادیق ماده 1129 قانون مدنی می باشد، مضافاً بر این که در مورد پرونده بند 1 و 9 از شرایط ضمن عقد که به امضای زوجین رسیده تحقق پیدا کرده و با استعلام از مدت محکومیت زوج احیاناً بند 6 نیز تحقق پیدا می کند بنا بر این دادنامه تجدید نظر خواسته که مراعات جهات فوق نشده نقض و به شعبه همعرض ارسال می شود)) (30/1075/71)

مرجع: کتاب علل نقض آراء محاکم در موضوعات احوال شخصی و مدنی در دیوان عالی کشور
تالیف: یداله بازگیر، از انتشارات فقهوس، چاپ اول، 1376

سابقه: در این پرونده زوجه به طرفیت همسرش به خواسته تعیین و تکلیف طلاق دادخواستی به دادگاه تقدیم داشته است و زوجه توضیح داده ((همسر من طبق دادنامه های ذکر شده به جزای نقدی و زندان محکوم شده و فعلاً در زندان به سر می برد و قدرت پرداخت نفقه و تهیه مسکن برای من ندارد) چطور می توانم با چنین مردی زندگی کنم و تقاضای طلاق نموده ام و در جلسه دادرسی زوجه اظهار داشت ((همسر من به شش سال زندان محکوم شده و دارای زن دیگری با بچه می باشد و تا به حال مخارج مرا نپرداخته و فعلاً در خانه پدرم می باشم و خانه استیجاری داشتم، وقتی شوهرم به زندان رفت صاحبخانه مرا بیرون کرد و تقاضای طلاق دارم))

خواننده اظهار داشت ((احکامی که صادر شده تعزیری است و آنچه ابلاغ شده یک سال حبس است و بیست و چهار فقره چک بوده که مقداری از آن را پرداخته ام و نسبت به بقیه محکوم شده ام و الان نمی توانم منزل مسکونی برایش اجاره کنم و مالی هم ندارم که خرجی او را بپردازم و از این تاریخ در صورت دستور مقامات می توانم مبلغ سه هزار تومان نفقه برایش پرداخت کنم ولی تا زندان هستم خانه نمی توانم بگیرم))

دادگاه ختم رسیدگی را اعلام و بشرح متن دادنامه شماره 667 مورد را منطبق با مواد 1129 و 1130 قانون مدنی ندانسته و دعوی خواهان را مردود اعلام می دارد که مورد اعتراض زوجه قرار می گیرد
رای وحدت رویه زیر نیز قابل توجه می باشد:

رای شماره: 593 - 1373/9/1

رای وحدت رویه هیئت عمومی دیوان عالی کشور

بند 3 ماده 9 قانون تجدیدنظر آراء دادگاهها که از تاریخ 1372/6/27 لازم الاجراء گردیده، آراء قابل تجدیدنظر دادگاه مدنی خاص را احصاء و ذکر از نفقه و حضانت و تمکین و... ننموده است و چون طبق ماده 18 قانون مزبور کلیه قوانین و مقررات مغایر با آن قانون لغو گردیده لذا آراء صادر، نسبت به دعاوی مذکور قابل تجدیدنظر نبوده، رای شعبه 30 دیوان عالی کشور که با این نظر مطابقت دارد صحیح تشخیص می شود. این رای بر طبق ماده واحده قانون وحدت رویه قضائی مصوب 1328 برای دادگاهها و شعب دیوان عالی کشور در موارد مشابه لازم الاتباع است.